

racions regulades en el capítol VIII del títol VIII d'aquesta Llei, de manera que la primera reuneixi els requisits per ser considerada dominant, el règim tributari que preveu aquest capítol és aplicable al nou grup així format, amb la comunicació prèvia a l'Administració tributària i des del mateix moment de l'extinció del grup preexistent.

Aquesta comunicació s'ha de fer abans de la conclusió del primer període impositiu en què el nou grup tributa en el règim dels grups de societats.»

Novè. Apartat 3 de l'article 101.

«3. Els valors rebuts pels socis s'han de valorar, a efectes fiscals, pel valor dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons sigui procedent. Aquesta valoració s'ha d'augmentar o disminuir en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda. Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.»

Desè. Apartat 2 de l'article 102.

«2. Els valors rebuts en virtut de les operacions de fusió, absorció i escissió, total o parcial, es valoren, a efectes fiscals, pel valor dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons sigui procedent. Aquesta valoració s'ha d'augmentar o disminuir en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda. Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.»

Desè. Lletres a) de l'apartat 1 de l'article 109.

«a) Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes imputables als béns aportats donen dret a la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends a què es refereix l'article 28.2 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació del soci. Aquest criteri també s'aplica respecte de la deducció per evitar la doble imposició interna de plusvàlues a què es refereix l'article 28.5 d'aquesta Llei per les rendes generades en la transmissió de la participació.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.*

S'afegeix una disposició final a la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició final. *Habilitació reglamentària.*

1. S'habilita el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. En el que no preveuen aquesta Llei i el Reglament que es dicti per al seu desplegament el contracte d'assegurança per a responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles de motor es regeix per la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.»

Disposició final quarta. *Estatut orgànic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

Per assegurar l'aplicació més adequada de les previsions d'aquesta Llei, s'autoritza el Govern per aprovar l'Estatut orgànic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que ha de desplegar les funcions, el règim jurídic,

l'organització i el funcionament, amb l'adaptació als principis d'eficiència i economia de gestió, autonomia organitzativa, participació de les administracions públiques interessades en la seva gestió i coresponsabilitat fiscal, que contenen la seva normativa específica i la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat en les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.

Disposició final cinquena. *Habilitació per a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució espanyola:

a) L'escala i els tipus de l'impost i les deduccions en la quota.

b) Els altres límits quantitius i els percentatges fixos que estableix aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Habilitació normativa.*

El Govern ha de dictar totes les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1999. No obstant això, les habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat entren en vigor l'endemà de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. A efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aquesta Llei és aplicable a les rendes obtingudes a partir d'aquesta data i a les que correspongui imputar a partir d'aquesta mateixa data, d'acord amb els criteris d'imputació temporal de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i les seves normes de desplegament.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

28473 LLEI 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries. («BOE» 295, de 10-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots el qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei segent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1

La creixent internacionalització de les relacions econòmiques i el paper que té Espanya en el procés d'integració europea, augmentat després del nostre històric accés a la tercera fase de realització de la Unió Econòmica i Monetària, posen de manifest la importància

de configurar una norma que reguli, de forma unitària, la tributació dels no residents en els impostos sobre la renda, la coneguda tradicionalment com a subjecció per «obligació real de contribuir».

Daltra banda, aquesta modalitat de subjecció als impostos sobre la renda té especificitats importants respecte de la tributació dels residents. En primer lloc, si les rendes s'obtenen sense mediació d'establiment permanent, el gravamen recau sobre cada operació, amb meritació instantània i sobre els ingressos bruts obtinguts pel no resident, la qual cosa diferencia radicalment aquesta modalitat d'exacció dels nostres impostos generals sobre la renda, on l'objecte imposable se sol centrar en la renda neta obtinguda, de forma unitària, pel contribuent. Així mateix, la renda obtinguda per un no resident per mediació d'un establiment permanent, malgrat la seva personalització, té algunes diferències amb relació al règim general dels impostos sobre la renda.

Aquests factors, units a la dificultat de gestionar, controlar i recaptar una exacció que paguen contribuents sense un contacte permanent amb el territori espanyol, on s'exerceix la sobirania de l'Administració tributària espanyola, han anat configurant una modalitat de gravamen sobre les rendes obtingudes per les persones físiques i entitats no residents molt diferenciada de la relativa als residents en el territori espanyol, amb trets propis i amb una acusada singularitat en el tractament tributari de les rendes obtingudes, amb independència de la naturalesa, física o jurídica, del perceptor.

Només raons de tradició històrica i inèrcia normativa expliquen que s'hagi mantingut, fins i tot diferenciant-se per capítols i títols autònoms, l'obligació real de contribuir en l'àmbit de les lleis de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats; això malgrat el fet que aquest formulisme generava diversos problemes interpretatius i de coordinació tributària.

És procedent, ara, en el marc d'una profunda reforma de l'impost sobre la renda de les persones físiques, donar carta d'independència jurídica a l'obligació real de contribuir, cosa que redundarà en una coordinació i seguretat jurídiques més grans i permetrà en el futur incorporar les novetats que una realitat tan canviant com és la fiscalitat internacional mereix.

2

Aquesta Llei, que no suposa una innovació radical en l'àrea de la tributació dels no residents, es divideix en set capítols i trenta-vuit articles, així com les corresponents disposicions addicionals, transitòries i derogatòries, juntament amb tres disposicions finals.

El capítol preliminar estableix la naturalesa directa de l'impost i el seu objecte: les rendes obtingudes en territori espanyol pels contribuents, persones físiques i entitats no residents en aquest territori.

Els elements personals es defineixen en el capítol I, i se'n destaca el paper que tenen els responsables, pagadors i dipositaris, en el pagament de l'impost, nova manifestació de les particularitats, fins i tot en la gestió tributària, d'aquest impost.

Els aspectes vinculats al fet imposable, així com la determinació de les rendes obtingudes en el territori espanyol que se sotmeten a l'impost, juntament amb les exempcions, apareixen integrats en el capítol II.

Les dues formes de subjecció a l'impost, rendes obtingudes amb mediació d'establiment permanent i sense, juntament amb la seva regulació, s'incorporen als capítols III i IV, respectivament.

El capítol IV inclou la regulació especial de l'obligació de retenir i ingressar a compte sobre rendes satisfetes a contribuents sense establiment permanent. Una altra particularitat dels no residents, el gravamen especial

sobre béns immobles d'entitats no residents, es regula en el capítol V.

El capítol VI inclou un elenc de disposicions de tenor variat, necessàries per a l'aplicació d'aquest impost, i en destaca la incorporació de la Recomanació de la Comissió de la Unió Europea, de 21 de desembre de 1993, sobre el règim tributari de determinades rendes obtingudes per no residents en un Estat membre diferent d'aquell en el qual es resideix. Els principis d'aquesta Recomanació s'han d'articular per reglament.

Per la seva part, la disposició addicional primera permet d'evitar els buits legals que pot produir la substitució de les disposicions que sobre obligació real de contribuir avui contenen les normes reguladores de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats. La disposició transitòria, així mateix, trasllada a aquest impost normes de dret transitori de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

En la disposició derogatòria es deroguen les disposicions avui vigents i, en el seu segon apartat, es preveu el manteniment de les normes reglamentàries vigents, fins que es produeixi el desplegament reglamentari propi d'aquesta Llei, previst en la disposició final segona.

En aplicació de l'article 134.7 de la Constitució, la disposició final primera habilita, finalment, la Llei de presupostos generals de l'Estat per modificar anualment diversos paràmetres d'aquesta Llei, l'entrada en vigor de la qual es produeix l'1 de gener de 1999.

CAPÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Naturalesa i objecte.*

L'impost sobre la renda de no residents és un tribut de caràcter directe que grava la renda obtinguda en el territori espanyol per les persones físiques i entitats no residents en aquest territori.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest impost s'aplica en tot el territori espanyol.

2. El territori espanyol comprèn el territori de l'Estat espanyol, incloent-hi l'espai aeri, les aigües interiors, així com el mar territorial i les seves àrees exteriors, en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, l'Estat espanyol exerceix o pot exercir jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i les aigües suprajacents i els seus recursos naturals.

3. El que disposa l'apartat 1 s'entén sens perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els territoris històrics del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra.

4. A les Canàries, Ceuta i Melilla s'han de tenir en compte les especialitats que siguin aplicables en virtut de la seva normativa específica i del que disposa aquesta Llei.

Article 3. *Normativa aplicable.*

L'impost es regeix per aquesta Llei, que s'ha d'interpretar en concordança amb la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats, segons escaigui.

Article 4. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sens perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

CAPÍTOL I

Elements personals

Article 5. *Contribuents.*

Són contribuents per aquest impost:

a) Les persones físiques i entitats no residents en el territori espanyol d'acord amb l'article 6 d'aquesta Llei, que obtinguin rendes en aquest territori, llevat del fet que siguin contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Les persones físiques que siguin residents a Espanya per alguna de les circumstàncies que preveu l'apartat 4 de l'article 9 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Article 6. *Residència en el territori espanyol.*

La residència en el territori espanyol es determina d'acord amb el que disposen l'article 9 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, i l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Article 7. *Individualització de rendes.*

Als contribuents persones físiques els és aplicable el que disposa l'article 11 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, sobre individualització de rendes.

Article 8. *Responsables.*

1. Han de respondre solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als rendiments que hagi satisfet o a les rendes dels béns o els drets el dipòsit o la gestió dels quals tingui encomanat, respectivament, el pagador dels rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels contribuents, o el dipositari o gestor dels béns o els drets dels contribuents, no afectats a un establiment permanent.

Aquesta responsabilitat no existeix quan és aplicable l'obligació de retenir i ingressar a compte a què es refereix l'article 30 d'aquesta Llei, fins i tot en els casos que preveu l'apartat 4 de l'article esmentat, sens perjudici de les responsabilitats que derivin de la condició de retenidor.

2. No s'ha d'entendre que una persona o una entitat paga un rendiment quan es limita a efectuar una simple mediació de pagament. S'entén per una simple mediació de pagament l'abonament d'una quantitat per compte i ordre d'un tercer.

3. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels contribuents per aquest impost, les actuacions de l'Administració tributària es poden entendre directament amb el responsable, i és exigible el deute tributari, sense que sigui necessari l'acte administratiu previ de derivació de responsabilitat que preveu l'apartat 4 de l'article 37 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

En el cas del dipositari o gestor dels béns o els drets no afectats a un establiment permanent, la responsabilitat solidària s'exigeix en els termes que preveu l'apartat 4 de l'article 37 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

Article 9. *Representants.*

1. Els contribuents per aquest impost estan obligats a nomenar una persona física o jurídica amb residència a Espanya perquè els representi davant l'Administració tributària en relació amb les seves obligacions per aquest impost, quan operin per mediació d'un establiment permanent, en els casos als quals es refereix l'article 23.2 d'aquesta Llei o quan, a causa de la quantitat i les característiques de la renda obtinguda en el territori espanyol pel contribuent, així ho requereixi l'Administració tributària.

El contribuent o el seu representant estan obligats a posar en coneixement de l'Administració tributària el nomenament, degudament acreditat, en el termini de dos mesos a partir de la data del nomenament.

La designació s'ha de comunicar a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en la qual hagin de presentar la declaració per l'impost, i acompanyar la comunicació indicada amb l'acceptació expressa del representant.

2. Es consideren representants dels establiments permanents aquells que figurin com a tals en el Registre Mercantil o, si no, els que hi figurin facultats per contractar en nom dels establiments permanents. Quan aquestes persones no són residents en el territori espanyol, els és aplicable el que disposa l'apartat anterior.

3. L'incompliment de les obligacions a què es refereix l'apartat 1 constitueix una infracció tributària simple, sancionable amb una multa de 25.000 a 1.000.000 de pessetes.

Article 10. *Domicili fiscal.*

1. Els contribuents no residents en el territori espanyol han de tenir el seu domicili fiscal, a efectes del compliment de les seves obligacions tributàries, a Espanya:

a) Quan operin a Espanya a través d'un establiment permanent, en el lloc on radiqui la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis a Espanya. En el cas que no es pugui establir el lloc del domicili fiscal d'acord amb el criteri anterior, preval aquell en què radiqui el valor més gran de l'immobilitzat.

b) Quan obtinguin rendes derivades de béns immobles, en el domicili fiscal del representant i, si no, en el lloc de situació de l'immoble corresponent.

c) En els casos restants, en el domicili fiscal del representant o, si no, en el del responsable solidari.

2. Quan no s'hagi designat un representant, les notifikacions fetes al domicili fiscal del responsable solidari tenen el mateix valor i produeixen els mateixos efectes que si s'haguessin fet directament al contribuent.

CAPÍTOL II

Subjecció a l'impost

Article 11. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable l'obtenció de rendes, dineràries o en espècie, en el territori espanyol pels contribuents per aquest impost, d'acord amb el que estableix l'article següent.

2. Es presumeixen retribuïdes, llevat de prova en contra, les prestacions o les cessions de béns, drets i serveis susceptibles de generar rendes subjectes a aquest impost.

3. No estan subjectes a aquest impost les rendes que estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

Article 12. *Rendes obtingudes en el territori espanyol.*

1. Es consideren rendes obtingudes en el territori espanyol les següents:

a) Les rendes d'activitats o explotacions econòmiques realitzades mitjançant un establiment permanent situat en el territori espanyol.

S'entén que una persona física o una entitat opera mitjançant un establiment permanent en el territori espanyol quan per qualsevol títol hi disposi, de forma continuada o habitual, d'instal·lacions o llocs de treball de qualsevol índole, en els quals faci tota o part de la seva activitat, o hi actuï per mitjà d'un agent autoritzat per contractar, en nom i per compte del contribuent, que exerceixi amb habitualitat els poders esmentats.

En particular, s'entén que constitueixen un establiment permanent les seus de direcció, les sucursals, les oficines, les fàbriques, els tallers, els magatzems, botigues o altres establiments, les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres, les explotacions agrícoles, forestals o pecuàries o qualsevol altre lloc d'exploració o d'extracció de recursos naturals, i les obres de construcció, instal·lació o muntatge la durada de les quals excedeixi els dotze mesos.

b) Els rendiments d'activitats o explotacions econòmiques, obtinguts sense mediació d'un establiment permanent:

a') Quan les activitats o les explotacions econòmiques siguin fetes en el territori espanyol. No es consideren obtinguts en el territori espanyol els rendiments derivats de la instal·lació o el muntatge de maquinària o instal·lacions procedents de l'estranger quan aquestes operacions les realitzi el proveïdor de la maquinària o de les instal·lacions i el seu import no excedeixi el 20 per 100 del preu d'adquisició dels elements esmentats.

b') Quan es tracti de prestacions de serveis utilitzades en el territori espanyol, en particular les referides a la realització d'estudis, projectes, assistència tècnica o suport a la gestió. S'entenen utilitzades en el territori espanyol aquelles que serveixin a activitats o explotacions econòmiques fetes en el territori espanyol o es refereixin a béns situats en aquest territori.

c') Quan derivin, directament o indirectament, de l'actuació personal en el territori espanyol d'artistes i esportistes, o de qualsevol altra activitat relacionada amb l'actuació esmentada, encara que les percebi una persona o entitat diferent de l'artista o l'esportista.

c) Els rendiments del treball, quan derivin, directament o indirectament, d'un treball prestat en el territori espanyol.

d) Els dividendes i altres rendiments derivats de la participació en els fons propis d'entitats residents a Espanya.

e) Els interessos, cànon i altres rendiments del capital mobiliari, satisfets per persones o entitats residents en el territori espanyol o per establiments permanents situats en el territori espanyol, o que retribueixin prescions de capital utilitzades en el territori espanyol.

f) Els rendiments derivats, directament o indirectament, de béns immobles situats en el territori espanyol o de drets relatius a aquests béns.

g) Les rendes imputades als contribuents persones físiques titulars de béns immobles urbans situats en el territori espanyol no afectes a activitats econòmiques.

h) Els guanys patrimonials:

a') Quan derivin de valors emesos per persones o entitats residents en el territori espanyol.

b') Quan derivin d'altres béns mobles situats en el territori espanyol o de drets que s'hagin de complir o s'exercitin en el territori esmentat.

c') Quan procedeixin, directament o indirectament, de béns immobles situats en el territori espanyol o de drets relatius a aquests béns. En particular, es consideren inclosos:

— Els guanys patrimonials derivats de drets o participacions en una entitat, resident o no, l'actiu de la qual estigui constituït principalment per béns immobles situats en el territori espanyol.

— Els guanys patrimonials derivats de la transmissió de drets o participacions en una entitat, resident o no, que atribueixin al seu titular el dret de gaudi sobre béns immobles situats en el territori espanyol.

2. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior d'aquest article, s'entenen, així mateix, obtinguts en el territori espanyol els rendiments satisfets per:

a) Persones físiques que realitzin activitats econòmiques i entitats residents en el territori espanyol.

b) Establiments permanents situats en el territori espanyol.

3. El que disposa l'apartat anterior no sés aplicable quan es tracti dels rendiments següents:

a) Els satisfets per raó d'activitats o explotacions econòmiques, diferents de les esmentades en la lletra següent, quan aquelles es facin íntegrament a l'estranger. En particular, s'entenen inclosos en aquesta lletra els satisfets per raó de compravendes internacionals de mercaderies, incloses les comissions de mediació, així com les despeses accessòries i connexes.

b) Els satisfets per raó de les prestacions de serveis als quals es refereix el subapartat b') de la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article, quan aquestes prestacions de serveis s'utilitzin íntegrament fora del territori espanyol i estiguin directament vinculades a activitats econòmiques del pagador realitzades a l'estranger, llevat del fet que es refereixin a béns situats en el territori espanyol.

c) Els satisfets a persones o entitats no residents per establiments permanents situats a l'estranger, amb càrrec a aquests, quan les prestacions corresponents estiguin vinculades directament amb l'activitat de l'establiment permanent a l'estranger.

d) Els rendiments del treball al qual es refereix l'article 16.1 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, quan el treball es presti íntegrament a l'estranger i aquests rendiments estiguin subjectes a un impost de naturalesa personal a l'estranger.

e) Els rendiments derivats de béns immobles situats a l'estranger.

4. Quan sigui procedent qualificar els diferents conceptes de renda d'acord amb la seva procedència, cal atènyer-se als criteris que estableix la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Article 13. *Rendes exemptes.*

1. Estan exemptes les rendes següents:

a) Les rendes esmentades en l'article 7 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, percebudes per persones físiques.

b) Els interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis als quals es refereix l'article 23.2 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, així com els guanys patrimonials derivats de béns mobles, obtinguts sense mediació d'establiment permanent, per residents en un altre Estat membre de la Unió Europea.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als guanys patrimonials derivats de la transmissió d'accions, participacions o altres drets en una entitat en els casos següents:

a') Quan l'actiu de l'entitat esmentada consisteixi principalment, directament o indirectament, en béns immobles situats en el territori espanyol.

b') Quan, en algun moment, durant el període de dotze mesos precedent a la transmissió, el contribuent hagi participat, directament o indirectament, en el 25 per 100 com a mínim del capital o patrimoni de l'entitat esmentada.

c) Els rendiments derivats del deute públic, obtinguts sense mediació d'establiment permanent a Espanya.

d) Les rendes derivades de valors emesos a Espanya per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent, sigui quin sigui el lloc de residència de les institucions financeres que actuïn com a agents de pagament o facin de mitjancers en l'emissió o transmissió dels valors.

No obstant això, quan el titular dels valors sigui un establiment permanent en el territori espanyol, les rendes a les quals es refereix el paràgraf anterior queden subjectes a aquest impost i, si s'escau, al sistema de retenció a compte, que ha de dur a terme la institució financera resident que actuï com a dipositària dels valors.

e) Els rendiments dels comptes de no residents que es satisfacin a contribuents per aquest impost, llevat del fet que el pagament el realitzi a un establiment permanent situat en el territori espanyol, el Banc d'Espanya o les entitats registrades a les quals es refereix la normativa de transaccions econòmiques amb l'exterior.

f) Les rendes obtingudes en el territori espanyol, sense mediació d'establiment permanent en aquest territori, procedents de l'arrendament, la cessió o la transmissió de contenidors o de vaixells i aeronaus sense dotació, utilitzats en la navegació marítima o aèria internacional.

g) Els beneficis distribuïts per les societats filials residents en el territori espanyol a les seves societats matrius residents en altres estats membres de la Unió Europea, quan concorrin els requisits següents:

a') Que ambdues societats estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs que graven els beneficis de les entitats jurídiques en els estats membres de la Unió Europea, esmentats en l'article 2.c) de la Directiva 90/435/CEE, del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

b') Que la distribució del benefici no sigui conseqüència de la liquidació de la societat filial.

c') Que ambdues societats tinguin alguna de les formes previstes en l'annex de la Directiva 90/435/CEE, del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

Té la consideració de societat matriu aquella entitat que posseeixi en el capital d'una altra societat una par-

ticipació directa de, com a mínim, el 25 per 100. Aquesta última entitat té la consideració de societat filial. La participació esmentada s'ha d'haver mantingut de forma ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no, que es mantingui durant el temps que sigui necessari per completar un any. En aquest últim cas la quota tributària ingressada és retornada una vegada complert el termini esmentat.

La residència es determina d'acord amb la legislació de l'Estat membre que correspongui, sens perjudici del que s'ha establert en els convenis per evitar la doble imposició.

No obstant això, el ministre d'Economia i Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, que el que s'ha establert en aquesta lletra sigui aplicable a les societats filials que tinguin una forma jurídica diferent de la prevista en l'annex de la Directiva i als dividendes distribuïts a una societat matriu que posseeixi en el capital d'una societat filial resident a Espanya una participació directa de, com a mínim, el 10 per 100, sempre que es compleixin les condicions restants establertes en aquesta lletra.

El que estableix aquesta lletra no és aplicable quan la majoria dels drets de vot de la societat matriu els posseeixin, directament o indirectament, persones físiques o jurídiques que no resideixin en estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella dugui a terme efectivament una activitat empresarial relacionada directament amb l'activitat empresarial exercida per la societat filial o tingui per objecte la direcció i la gestió de la societat filial mitjançant l'organització adequada de mitjans materials i personals o provi que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per gaudir indegudament del règim que preveu aquesta lletra.

h) Les rendes derivades de les transmissions de valors fetes en mercats secundaris oficials de valors espanyols, obtingudes per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent en el territori espanyol, que siguin residents en un Estat que tingui subscrit un conveni amb Espanya per evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació.

2. En cap cas no és aplicable el que disposen les lletres b) i c) de l'apartat anterior als rendiments i guanys patrimonials obtinguts a través dels països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Tampoc no és aplicable el que preveu la lletra g) de l'apartat anterior quan la societat matriu tingui la seva residència fiscal en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal.

3. El ministre d'Economia i Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, l'exempció dels rendiments corresponents a entitats de navegació marítima o aèria residents a l'estranger els vaixells o les aeronaus de les quals toquin territori espanyol, encara que hi tinguin consignataris o agents.

Article 14. *Formes de subjecció.*

1. Els contribuents que obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent situat en el territori espanyol tributen per la totalitat de la renda imputable a l'establiment esmentat, sigui quin sigui el lloc de la seva obtenció, d'acord amb el que disposa el capítol III d'aquesta Llei.

2. Els contribuents que obtinguin rendes sense mediació d'establiment permanent tributen de forma separada per cada meritació total o parcial de renda sotmesa a gravamen, sense que sigui possible cap compensació entre aquestes i en els termes que preveu el capítol IV d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Rendes obtingudes mitjançant un establiment permanent**Article 15. Rendes imputables als establiments permanents.**

1. Componen la renda imputable a l'establiment permanent els conceptes següents:

- a) Els rendiments de les activitats o explotacions econòmiques dutes a terme per l'establiment permanent esmentat.
- b) Els rendiments derivats d'elements patrimonials afectes a l'establiment.
- c) Els guanys o les pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

Es consideren elements patrimonials afectes a l'establiment permanent els vinculats funcionalment a l'exercici de l'activitat que en constitueix l'objecte.

2. En els casos de reexportació de béns importats prèviament pel mateix contribuent, es considera:

- a) Que no s'ha produït cap alteració patrimonial, sens perjudici del tractament aplicable als pagaments realitzats pel període d'utilització, si es tracta d'elements d'immobilitzat importats temporalment.
- b) Que hi ha hagut alteració patrimonial, si es tracta d'elements d'immobilitzat adquirits per a la seva utilització en les activitats dutes a terme per un establiment permanent.
- c) Que hi ha hagut rendiment, positiu o negatiu, d'una activitat o explotació econòmica, si es tracta d'elements que tinguin la consideració d'existències.

Article 16. Diversitat d'establiments permanents.

1. Quan un contribuent disposi de diversos centres d'activitat en el territori espanyol, es considera que constitueixen establiments permanents diferents, i es graven en conseqüència separatament, quan concorrin les circumstàncies següents:

- a) Que realitzin activitats clarament diferenciables.
- b) Que la gestió de les activitats es porti de manera separada.

2. En cap cas no és possible la compensació de rendes entre establiments permanents diferents.

Article 17. Determinació de la base imposable.

1. La base imposable de l'establiment permanent es determina d'acord amb les disposicions del règim general de l'impost sobre societats, sens perjudici del que disposen les lletres següents:

- a) Per a la determinació de la base imposable, no són deduïbles els pagaments que l'establiment permanent efectui a la casa central o a algun dels seus establiments permanents en concepte de cànon, interessos, comissions, abonats en contraprestació de serveis d'assistència tècnica o per l'ús o la cessió de béns o drets.

No obstant el que s'ha disposat anteriorment, són deduïbles els interessos abonats pels establiments permanents de bancs estrangers a la seva casa central o a altres establiments permanents, per a la realització de la seva activitat.

- b) Per a la determinació de la base imposable és deduïble la part raonable de les despeses de direcció i generals d'administració que correspongui a l'establi-

ment permanent, sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Reflex en els estats comptables de l'establiment permanent.
- b) Constància, mitjançant una memòria informativa presentada amb la declaració, dels imports, criteris i mòduls de repartiment.
- c) Racionalitat i continuïtat dels criteris d'imputació adoptats.

S'entén complert el requisit de racionalitat dels criteris d'imputació quan aquests es basin en la utilització de factors realitzada per l'establiment permanent i en el cost total dels factors esmentats.

En aquells casos en els quals no sigui possible utilitzar el criteri assenyalat en el paràgraf anterior, la imputació es pot fer atenent la relació en la qual es trobi alguna de les magnituds següents:

- a) Xifra de negocis.
- b) Costos i despeses directes.
- c) Inversió mitjana en elements d'immobilitzat material afecte a activitats o explotacions econòmiques.
- d) Inversió mitjana total en elements afectes a activitats o explotacions econòmiques.

Ès aplicable a la determinació de les despeses de direcció i generals d'administració deduïbles conforme a aquest apartat, en la forma que es determini per reglament, el procediment que preveu l'article 9 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents.

c) En cap cas són imputables quantitats corresponents al cost dels capitals propis de l'entitat afectes, directament o indirectament, a l'establiment permanent.

2. Les operacions fetes per l'establiment permanent amb la seva casa central o amb altres establiments permanents del contribuent, tant si estan situats en el territori espanyol com a l'estranger, o amb altres societats o persones vinculades a l'establiment, es valoren d'acord amb les disposicions de l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

3. L'establiment permanent pot compensar les seves bases imposables negatives d'acord amb el que preveu l'article 23 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

4. Quan les operacions fetes a Espanya per un establiment permanent no tanquin un cycle mercantil complet determinant d'ingressos a Espanya, i aquest cycle el finalitzi el contribuent o un o diversos dels seus establiments permanents sense que es produeixi cap contraprestació, a part de la cobertura de les despeses originades per l'establiment permanent i sense que es destini tot o part dels productes o serveis a tercers diferents del mateix contribuent, són aplicables les següents regles:

- a) Els ingressos i les despeses de l'establiment permanent es valoren segons les normes de l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i el deute tributari es determina segons les normes aplicables en el règim general de l'impost sobre societats i en el previst als apartats anteriors d'aquest article.
- b) Subsidiàriament, s'apliquen les regles següents:

a) La base imposable es determina aplicant el percentatge que a aquests efectes assenyalí el ministre d'Economia i Hisenda sobre el total de les despeses incorregudes en l'exercici de l'activitat que constitueix l'objecte de l'establiment permanent. A la quantitat esmentada s'addiciona la quantia íntegra dels ingressos de caràcter accessori, com interessos o cànon, que no constitueixin el seu objecte empresarial, així com els guanys i les

pèrdues patrimonials derivades dels elements patrimonials afectes a l'establiment.

Als efectes d'aquesta regla, les despeses de l'establiment permanent es computen per la seva quantia íntegra, sense que sigui admissible cap minoració o compensació.

b) La quota íntegra es determina aplicant sobre la base imposable el tipus de gravamen general, sense que hi siguin aplicables les deduccions i les bonificacions regulades en el règim general esmentat.

5. Si es tracta d'establiments permanents l'activitat dels quals en el territori espanyol consisteix en obres de construcció, instal·lació o muntatge de durada superior als dotze mesos, activitats o explotacions econòmiques de temporada o estacionals, o activitats d'explotació de recursos naturals, l'impost s'exigeix conforme a les següents regles:

a) Segons el que s'ha previst per a les rendes d'activitats o explotacions econòmiques obtingudes en el territori espanyol sense mediació d'establiment permanent en els articles 23.2 i 24 d'aquesta Llei; són d'aplicació, a aquests efectes, les següents normes:

a') Les normes sobre meritació i presentació de declaracions són les relatives a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

b') Els contribuents queden rellevats del compliment de les obligacions comptables i registrals de caràcter general. No obstant això, han de conservar i mantenir a disposició de l'Administració tributària els justificants dels ingressos obtinguts i dels pagaments realitzats per aquest impost, així com, si s'escau, de les retencions i els ingressos a compte duts a terme i declaracions relatives a aquests.

Així mateix, estan obligats a presentar una declaració censal i declarar el seu domicili fiscal en el territori espanyol, així com a comunicar els canvis que es produeixin en el domicili o en les dades consignades en la declaració.

b) No obstant això, el contribuent pot optar per l'aplicació del règim general previst per als establiments permanents en els articles precedents. És obligatòria, en qualsevol cas, l'aplicació del sistema assenyalat en la lletra a) anterior quan l'establiment permanent no disposi de comptabilitat separada de les rendes obtingudes en el territori espanyol. L'opció s'ha de manifestar en el moment de presentar la declaració censal de començament d'activitat.

c) No són aplicables, en cap cas, als contribuents que segueixin el sistema previst en la lletra a) anterior les normes establertes en els convenis per evitar la doble imposició per als casos de rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

Article 18. *Deute tributari.*

1. A la base imposable determinada d'acord amb l'article anterior s'aplica el tipus de gravamen del 35 per 100, excepte quan l'activitat de l'establiment permanent sigui la d'investigació i explotació d'hidrocarburs, cas en què el tipus de gravamen és del 40 per 100.

2. Addicionalment, quan les rendes obtingudes per establiments permanents d'entitats no residents es transfereixin a l'estranger, és exigible una imposició complementària, al tipus previst en la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 24 d'aquesta Llei, sobre les quanties transferides amb càrrec a les rendes de l'establiment permanent, inclosos els pagaments a què fa referència l'article 17.1, a), d'aquesta Llei, que no hagin estat despeses

deduïbles a efectes de fixació de la base imposable de l'establiment permanent.

La declaració i l'ingrés de l'esmentada imposició complementària s'ha de fer en la forma i dins els terminis establerts per a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

3. La imposició complementària no és aplicable, a condició de reciprocitat, a les rendes obtingudes en el territori espanyol a través d'establiments permanents per entitats que tinguin la seva residència fiscal en un altre Estat membre de la Unió Europea.

4. En la quota íntegra de l'impost es poden aplicar:

a) L'import de les bonificacions i les deduccions a què es refereixen els articles 28 i 31 al 37 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

b) L'import de les retencions, dels ingressos a compte i dels pagaments fraccionats.

5. Les diferents deduccions i bonificacions s'han de fer d'acord amb les circumstàncies que concorrin en l'establiment permanent, sense que siguin traslladables les d'altres diferents del mateix contribuent en el territori espanyol.

6. Quan les retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats efectivament realitzats superin la quantitat resultant de fer en la quota íntegra de l'impost les bonificacions i les deduccions a les quals es refereix la lletra a) de l'apartat 4 d'aquest article, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés, en els terminis i les condicions previstos en l'article 145 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Article 19. *Període impositiu i meritació.*

1. El període impositiu coincideix amb l'exercici econòmic declarat per l'establiment permanent, sense que pugui passar de dotze mesos.

Quan no se n'hagi declarat un altre de diferent, el període impositiu s'entén referit a l'any natural.

La comunicació del període impositiu s'ha de formular en el moment que s'hagi de presentar la primera declaració per aquest impost, i s'entén subsistent per a períodes posteriors mentre no es modifiqui expressament.

2. S'entén conclòs el període impositiu quan l'establiment permanent cessi en la seva activitat o, d'una altra manera, es realitzi la desafectació de la inversió efectuada al seu dia respecte de l'establiment permanent, així com en els casos en què es produeixi la transmissió de l'establiment permanent a una altra persona física o entitat, aquells casos en els quals la casa central traslladi la seva residència, i quan mori el seu titular.

3. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 20. *Declaració.*

1. Els establiments permanents estan obligats a presentar una declaració, i a determinar i ingressar el deute tributari corresponent, en la forma, el lloc i amb la documentació que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

La declaració s'ha de presentar en el termini de vint-i-cinc dies naturals següents als sis mesos posteriors a la conclusió del període impositiu.

2. Quan es produeixin els supòsits de l'article 19.2 d'aquesta Llei, el termini de presentació és el previst amb caràcter general per a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent a partir de la data en la qual es produeixi el supòsit, sense que es pugui autoritzar la seva baixa a l'Índex d'entitats mentre no hagi estat presentada la declaració.

Article 21. Obligacions comptables, registrals i formals.

1. Els establiments permanents estan obligats a portar una comptabilitat separada, referida a les operacions que realitzin i als elements patrimonials que hi siguin afectes.

2. Així mateix, estan obligats al compliment de les obligacions restants d'indole comptable, registral o formal exigibles a les entitats residents en el territori espanyol per les normes de l'impost sobre societats.

Article 22. Pagaments a compte.

1. Els establiments permanents estan sotmesos al règim de retencions de l'impost sobre societats per les rendes que percebin i queden obligats a efectuar pagaments fraccionats a compte de la liquidació d'aquest impost en els mateixos termes que les entitats subjectes a l'impost sobre societats.

2. Així mateix, estan obligats a fer retencions i ingressos a compte en els mateixos termes que les entitats residents en el territori espanyol.

CAPÍTOL IV

Rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent

Article 23. Base imposable.

1. Amb caràcter general, la base imposable corresponent als rendiments que els contribuents per aquest impost obtinguin sense mediació d'establiment permanent està constituïda pel seu import íntegre, determinat d'acord amb les normes de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, sense que siguin d'aplicació els percentatges multiplicadors de l'article 23.1 de l'esmentada Llei, ni les reduccions.

2. En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, obres d'instal·lació o muntatge derivats de contractes d'enginyeria i, en general, d'activitats o explotacions econòmiques fetes a Espanya sense mediació d'establiment permanent, la base imposable és igual a la diferència entre els ingressos íntegres i les despeses de personal, d'aprovisionament de materials incorporats a les obres o treballs, i de subministraments, en les condicions que s'estableixin per reglament.

3. La base imposable corresponent als rendiments derivats d'operacions de reassurances està constituïda pels imports de les primes cedides, en reassurances, al reassurador no resident.

4. La base imposable corresponent als guanys patrimonials es determina aplicant, a cada alteració patrimonial que es produeixi, les normes previstes en la secció 4a del capítol I del títol II, llevat de l'article 31, apartats 2 i 3a), i en el capítol II del títol VIII de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

En el cas d'entitats no residents, quan el guany patrimonial provingui d'una adquisició a títol lucratiu, el seu import és el valor normal de mercat de l'element adquirit.

5. En el cas de persones físiques no residents, la renda imputada dels béns immobles situats en el territori espanyol es determina d'acord amb el que disposa l'article 71 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Article 24. Quota tributària.

1. La quota tributària s'obté aplicant a la base imposable determinada segons l'article anterior els tipus de gravamen següents:

- Amb caràcter general, el 25 per 100.
- Les pensions i els havers passius percebuts per les persones físiques no residents en el territori espanyol, sigui qui sigui la persona que hagi generat el dret a la seva percepció, són gravades d'acord amb la següent escala:

Import anual pensió — Fins a pessetes	Quota — Pessetes	Resta pensió — Fins a pessetes	Tipus aplicable — Percentatge
0	0	1.600.000	8
1.600.000	128.000	900.000	30
2.500.000	398.000	en endavant	40

c) Els rendiments del treball de persones físiques no residents en el territori espanyol, sempre que no siguin contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques, que prestin els seus serveis en missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya a l'estranger, quan no escaigui l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en els quals Espanya sigui part, es graven al 8 per 100.

d) Quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassurances, l'1,5 per 100.

e) El 4 per 100 en el cas d'entitats de navegació marítima o aèria residents a l'estranger, els vaixells o les aeronaus de les quals toquin el territori espanyol.

f) En el cas de guanys patrimonials, el 35 per 100.

2. Si es tracta de transmissions de béns immobles situats en el territori espanyol per contribuents que actuïn sense un establiment permanent, l'adquirent està obligat a retenir i ingressar el 5 per 100, o a efectuar l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost corresponent a aquells.

El que estableix el paràgraf anterior no és aplicable quan el titular de l'immoble transmès sigui una persona física i, a 31 de desembre de 1996, l'immoble hagi romàs en el seu patrimoni més de deu anys, sense haver estat objecte de millores durant aquest temps.

No és procedent l'ingrés a compte a què es refereix aquest apartat en els casos d'aportació de béns immobles, en la constitució o augment de capitals de societats residents en el territori espanyol.

Sens perjudici de les sancions que puguin correspondre per la infracció en què s'hagi incorregut, si la retenció o l'ingrés a compte no s'han ingressat, els béns transmesos queden afectes al pagament de l'import que resulti menor entre l'esmentada retenció o ingrés a compte i l'impost corresponent.

Article 25. Deduccions.

De la quota només es dedueixen:

a) Les quantitats corresponents a les deduccions per donatius en els termes que preveu l'article 55.3 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

b) Les retencions i els ingressos a compte que s'hagin fet sobre les rendes del contribuent.

Article 26. Meritació.

1. L'impost es merita:

a) Si es tracta de rendiments, quan siguin exigibles o en la data del cobrament si aquesta és anterior.

b) Si es tracta de guanys patrimonials, quan tingui lloc l'alteració patrimonial.

c) Si es tracta de rendes imputades corresponents als béns immobles urbans, el 31 de desembre de cada any.

d) En els casos restants, quan siguin exigibles les rendes corresponents.

2. Les rendes presumptes, a què es refereix l'article 11.2 d'aquesta Llei, es meriten quan siguin exigibles o, si no, el 31 de desembre de cada any.

3. En el cas de mort del contribuïent, totes les rendes pendents d'imputació s'entenen exigibles en la data de la mort.

Article 27. *Declaració.*

1. Els contribuïents que obtinguin rendes en el territori espanyol sense mediació d'establiment permanent estan obligats a presentar una declaració, i a determinar i ingressar el deute tributari corresponent, per aquest impost en la forma, el lloc i en els terminis que s'estableixin.

2. També poden efectuar la declaració i ingrés del deute els responsables solidaris definits en l'article 8 d'aquesta Llei.

3. No s'exigeix als contribuïents per aquest impost la presentació de la declaració corresponent a les rendes respecte de les quals s'hagi fet la retenció o efectuat l'ingrés a compte a què es refereix l'article 30 d'aquesta Llei.

Article 28. *Obligacions formals.*

1. Els contribuïents que obtinguin rendes de les referides en l'article 23.2 d'aquesta Llei estan obligats a portar els registres d'ingressos i despeses que s'estableixin per reglament.

2. Quan hagin de fer retencions i ingressos a compte, estan obligats a presentar la declaració censal i a portar els registres d'ingressos i despeses que es determinin per reglament.

Article 29. *Retencions.*

Els contribuïents que operin a Espanya sense mediació d'establiment permanent estan obligats a fer les retencions i els ingressos a compte respecte dels rendiments del treball que satisfacin, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció que constitueixin despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es refereix l'article 23.2 d'aquesta Llei.

Article 30. *Obligació de retenir i ingressar a compte.*

1. Estan obligades a fer la retenció i l'ingrés a compte, respecte de les rendes subjectes a aquest impost, que satisfacin o abonin:

a) Les entitats, incloses les entitats en règim d'atribució, residents en el territori espanyol.

b) Les persones físiques residents en el territori espanyol que duguin a terme activitats econòmiques, respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici d'aquestes activitats.

c) Els contribuïents d'aquest impost mitjançant establiment permanent; o sense establiment permanent però, en aquest cas, únicament respecte dels rendiments a què es refereix l'article 29 d'aquesta Llei.

2. Els subjectes obligats a retenir han de retenir o ingressar a compte una quantitat equivalent a la que

resulti d'aplicar les disposicions previstes en aquesta Llei per determinar el deute tributari corresponent als contribuïents per aquest impost sense establiment permanent o les establertes en un conveni per evitar la doble imposició que sigui aplicable, sense tenir en consideració el que disposen els articles 23.2, 25 i 32.7 d'aquesta Llei.

Sens perjudici d'això, per al càlcul de l'ingrés a compte cal atènyer-se al que es disposa per reglament.

3. Els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte assumeixen l'obligació d'efectuar l'ingrés al Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació pugui excusar-los d'aquesta.

4. No es procedent fer una retenció o un ingrés a compte, sens perjudici de l'obligació de declarar prevista en l'apartat 5 d'aquest article, quan les rendes n'estiguin exemptes en virtut del que disposa l'article 13 d'aquesta Llei o un conveni per evitar la doble imposició que sigui aplicable.

No s'exigeix la retenció respecte de:

a) Les rendes satisfetes o abonades a contribuïents per aquest impost sense establiment permanent, quan s'acrediti el pagament de l'impost o la procedència d'exempció.

b) Les rendes a les quals es refereix la lletra c) de l'article 131 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

c) Les rendes que s'estableixin per reglament.

5. El subjecte obligat a retenir i a fer ingressos a compte ha de presentar una declaració i efectuar l'ingrés al Tresor en el lloc, la forma i els terminis que s'estableixin, de les quantitats retingudes o dels ingressos a compte realitzats, o declaració negativa quan no hagi estat procedent la seva pràctica. Així mateix, ha de presentar un resum anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determini per reglament.

El subjecte obligat a retenir i a fer ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que es determinin, una certificació acreditativa de les retencions o els ingressos a compte efectuats.

6. El que estableix aquest article s'entén sens perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 24 d'aquesta Llei.

Article 31. *Inversions de no residents en lletres del Tresor i en altres modalitats de deute públic.*

Les entitats gestores del Mercat de deute públic en anotacions en compte estan obligades a retenir i ingressar al Tresor, com a substituïts del contribuïent, l'import d'aquest impost corresponent als rendiments de les lletres del Tresor i altres valors representatius del deute públic que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda obtinguts per inversors no residents a Espanya, sense establiment permanent, sempre que no siguin aplicables les exempcions sobre els rendiments procedents dels diferents instruments del deute públic previstes en aquesta Llei.

CAPÍTOL V

Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents

Article 32. *Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents.*

1. Les entitats no residents que siguin propietàries a Espanya de béns immobles o drets reals de gaudi sobre aquests béns, o que els posseeixin, per qualsevol títol,

estan subjectes a l'impost mitjançant un gravamen especial que es merita a 31 de desembre de cada any i s'ha de declarar i ingressar el mes de gener següent a la meritació, en el lloc i la forma que s'estableixin.

2. La base imposable del gravamen especial està constituïda pel valor cadastral dels béns immobles. Quan no hi hagi valor cadastral, s'ha d'utilitzar el valor determinat per les disposicions aplicables a efectes de l'impost sobre el patrimoni.

3. El tipus del gravamen especial és del 3 per 100.

4. La falta d'autoliquidació i ingrés pels contribuents del gravamen especial en el termini establert a l'apartat 1 dóna lloc a la seva exigibilitat pel procediment de construyment sobre els béns immobles, i és títol suficient per a la iniciació d'aquest procediment la certificació expedida per l'Administració tributària del venciment del termini voluntari d'ingrés sense que s'hagi ingressat l'impost i de la quantia d'aquest impost.

5. El gravamen especial sobre béns immobles no és exigible a:

a) Els estats i les institucions públiques estrangeres i els organismes internacionals.

b) Les entitats amb dret a l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició internacional, quan el conveni aplicable contingui una clàusula d'intercanvi d'informació, i sempre que les persones físiques que en última instància posseeixin, de forma directa o indirecta, el capital o patrimoni de l'entitat, siguin residents en el territori espanyol o tinguin dret a l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

Per a l'aplicació de l'exempció a què es refereix aquesta lletra, les entitats no residents estan obligades a presentar una declaració en la qual s'enumerin els immobles situats en el territori espanyol que posseeixin, així com les persones físiques tenidores últimes del seu capital o patrimoni, i han de fer constar la residència fiscal, la nacionalitat i el domicili de la mateixa entitat i de les persones físiques esmentades. A la declaració que s'ha de presentar a l'Administració o a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'àmbit territorial de la qual estigui situat l'immoble s'ha d'adjuntar una certificació de la residència fiscal de l'entitat i dels titulars finals persones físiques, expedida per les autoritats fiscals competents de l'Estat de què es tracti. Aquesta declaració s'ha de presentar en el mateix termini previst per a l'ingrés de l'impost.

c) Les entitats que duguin a terme a Espanya, de manera continuada o habitual, explotacions econòmiques diferenciables de la simple tinença o arrendament de l'immoble, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

d) Les societats que cotitzin en mercats secundaris de valors reconeguts oficialment.

e) Les entitats sense ànim de lucre de caràcter benèfic o cultural, reconegudes d'acord amb la legislació d'un Estat que tingui subscrit amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició amb una clàusula d'intercanvi d'informació, sempre que els immobles s'utilitzin en l'exercici de les activitats que constitueixen el seu objecte.

6. En els casos en què una entitat no resident participi en la titularitat dels béns o dels drets juntament amb una altra o unes altres persones o entitats, el gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents a Espanya és exigible per la part del valor dels béns o els drets que correspongui proporcionalment a la seva participació en la titularitat d'aquest béns o drets.

Quan les condicions de residència dels socis, partícips o beneficiaris de l'entitat no resident a la qual es refereix la lletra b) de l'apartat 5, es compleixin parcialment, la quota del gravamen especial sobre béns immobles d'en-

titats no residents a Espanya es redueix en la proporció que correspongui a la participació en l'entitat corresponent als socis, partícips o beneficiaris, que compleixin les condicions de residència exigides.

7. La quota del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents té la consideració de despesa deduïble a efectes de la determinació de la base imposable de l'impost que, si s'escau, correspongui d'acord amb els articles anteriors d'aquesta Llei.

CAPÍTOL VI

Altres disposicions

Article 33. *Opció per a contribuents residents d'altres estats membres de la Unió Europea.*

El contribuent per aquest impost, que sigui una persona física resident d'un Estat membre de la Unió Europea, sempre que s'acrediti que té fixat el seu domicili o la seva residència habitual en un Estat membre de la Unió Europea i que ha obtingut durant l'exercici a Espanya per rendiments del treball i per rendiments d'activitats econòmiques, com a mínim, el 75 per 100 de la totalitat de la seva renda, pot optar per tributar en qualitat de contribuent per l'impost sobre la renda de les persones físiques. S'ha de desplegar per reglament aquest règim opcional.

Article 34. *Successió en el deute tributari.*

En els casos de mort del contribuent, els successors del causant queden obligats a complir les obligacions tributàries pendents del contribuent per aquest impost, amb exclusió de les sancions, de conformitat amb l'article 89.3 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

Article 35. *Responsabilitat patrimonial del contribuent.*

Els deutes tributaris per l'impost sobre la renda de no residents tenen la mateixa consideració que els esmentats en l'article 1365 del Codi civil i, en conseqüència, els béns de guanys han de respondre directament davant la hisenda pública pels deutes que, per tal concepte, hagin estat contrets per qualsevol dels cònjuges.

Article 36. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i se sancionen d'acord amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

Article 37. *Ordre jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'exhauriment previ de la via economicoadministrativa, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se susciten entre l'Administració i els contribuents, retenidors i altres tributants obligats en relació amb qualsevol de les qüestions a les quals es refereix aquesta Llei.

Article 38. *Liquidació provisional.*

1. Els òrgans de gestió tributària poden girar la liquidació provisional que sigui procedent, de conformitat amb el que disposa l'article 123 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

2. El que s'ha assenyalat en l'apartat anterior s'entén sens perjudici de la comprovació i investigació posterior que pugui dur a terme l'Administració tributària.

Disposició addicional primera. *Remissions normatives.*

1. Les referències efectuades per la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i pel seu Reglament, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, als articles continguts en el títol VII d'aquella, s'entenen fetes als preceptes corresponents d'aquesta Llei.

2. Les referències efectuades als subjectes passius per obligació real de contribuir en les normes reguladores de l'impost sobre societats s'entenen fetes als contribuents de l'impost sobre la renda de no residents.

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'article 4. set de la Llei 19/1991, de 6 de juny, queda redactat en els termes següents:

«Set. Els valors els rendiments dels quals estiguin exempts en virtut del que disposa l'article 13 de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries».

Disposició transitòria única.

Les disposicions transitòries tercera, cinquena, sisena i novena de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, són aplicables als contribuents sense establiment permanent que siguin persones físiques.

Disposició derogatòria única.

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades les normes següents:

- a) El títol VII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.
- b) Les disposicions addicionals sisena i setena de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

2. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei conserven la seva vigència, en particular:

- a) El títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, fins i tot referent a persones o entitats no residents en el territori espanyol.
- b) La disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.

3. Les normes reglamentàries relatives a l'obligació real de contribuir, dictades en desplegament de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, continuen vigents, mentre no s'oposin al que preveu aquesta Llei, fins a l'entrada en vigor de les normes reglamentàries que es dictin en virtut de les habilitacions que conté.

4. La derogació de les disposicions a què es refereix l'apartat 1 no perjudica els drets de la hisenda pública respecte a les obligacions meritades durant la seva vigència.

5. Conserven la seva vigència les ordres per les quals es declara l'exempció, a condició de reciprocitat, dels rendiments corresponents a entitats de navegació marítima o aèria residents a l'estranger.

Disposició final primera. *Habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot:

- a) Modificar els tipus de gravamen.
- b) Modificar els límits quantitius i percentatges fixos.
- c) Introduir i modificar les normes necessàries per complir les obligacions derivades del Tractat de la Unió Europea i del dret que se'n derivi.

Disposició final segona. *Habilitació reglamentària.*

1. S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. Els models de declaració d'aquest impost i els dels seus pagaments a compte els aprova el ministre d'Economia i Hisenda, que ha d'establir la forma, el lloc i els terminis per a la seva presentació, així com els supòsits i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 1999. En el cas de contribuents que operin mitjançant un establiment permanent, aquesta Llei és d'aplicació als períodes impositius que s'iniciïn a partir de la data expressada.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 301, de 17 de desembre de 1998).

28689 REIAL DECRET LLEI 17/1998, d'11 de desembre, pel qual es concedeixen crèdits extraordinaris per un import de 9.769.974.398 pessetes per atendre obligacions derivades de despeses corrents en béns i serveis, despeses financeres, inversions i altres despeses del Ministeri de l'Interior. («BOE» 297, de 12-12-1998.)

D'acord amb el que estableix l'article 63 del Text refós de la Llei general pressupostària, segons la redacció que en fa la Llei 11/1996, de 27 de desembre, de mesures de disciplina pressupostària, amb càrrec als crèdits de cada pressupost només es poden contreure obligacions derivades d'adquisicions, obres, serveis i altres prestacions o despeses en general que es duguin a terme l'any natural del mateix exercici pressupostari. En aquest article, a més, s'estableixen els requisits perquè, en determinades circumstàncies, s'imputin al pressupost d'un exercici obligacions generades en exercicis anteriors.

El Ministeri de l'Interior ha d'atendre el pagament de diverses obligacions procedents d'exercicis anteriors que estan pendent d'imputar pressupostàriament i que no es poden aplicar a l'exercici corrent perquè no hi concorren els requisits a què fa referència l'esmentat article 63. Les obligacions esmentades deriven de des-